

Diada internacional de la dona treballadora

DONA: siguis a on siguis, a la fàbrica o taller, a la teva llar o al carrer, fés del 8 de març una diada de lluita, teva, de tots els treballadors i treballadores, dels joves, camperols i camperoles i de tot el poble de Catalunya, com ho serà arreu del món, per a celebrar la

DIADA INTERNACIONAL DE LA DONA TREBALLADORA

Dona: lluita dins l'empresa, taller, botiga.... a la teva secció sindical, en el comitè de delegats, a les assemblees:

- Perquè, amb la crisi econòmica, les dones que treballen de dependents en botigues petites, als serveis públics i als tallers, seran les primeres en perdre la feina quan aquests tanquin, com ara està passant al Vallès amb les empreses del tèxtil. Aleshores, es veuen obligades a buscar feina per hores i a casa i l'intermediari s'en aprofita, ja que no tenen Seguretat Social i s'en paga pitjor que al taller. A més a més, s'ha de tenir en compte que amb l'autorització per acomiadar un 5% de les plantilles —inclosa dins el Pacte de la Moncloa— som els dones les que estem més en perill, ja que la majoria de feines es consideren menys importants.

- Perquè, de petites, s'ens ensenya (ja que ningú neix ensenyat) a les dones, a rentar, cuinar, planxar, etc., i, encara que surtin a treballar fora de casa perquè el sou del marit no arriba, sempre són feines relacionades amb aqueixes tasques que s'han anat aprenen de petita. A molts treballs, la presència de dones és pràcticament nul·la (transport, construcció), però a tots els rams, fins i tot on el pes de les dones és majoritari (sanitat, confecció) es troben discriminades de tots els llocs de responsabilitat, que estan ocupats per homes.

- Perquè, de petites, s'ens orienta cap a una educació, esport, etc. que potenciarà unes preferències envers tipus de treballs "femenins" i, de grans, no podem optar per la formació professional en els mateixos rams, amb la qual cosa la reivindicació: "a igual treball, igual salari" no és real, ja que, normalment, no es fa el mateix treball i quan es fa, els empresaris l'hi donen un altre nom o categoria, quedant justificada la diferent remuneració.

- Perquè, molts empresaris obliguen a signar contractes amb una clàusula que obliga a abandonar el treball, prèvia indemnització, en cas de matrimoni i encara que el Codi de Treballadors no extableix el dret a l'indemnització, només que si el conveni ho estipula, s'entén signant molts convenis que mantenen la dot, la qual atrau a moltes dones, aquestes abandonen la feina i després gairebé totes s'en penedeixen.

- Perquè, dins la Seguretat Social, la discriminació encara és més vergonyosa, ja que tot hi cotitzant el mateix, les dones tenim menys drets. El marit no té pensió en cas de quedar-se vidu, ni indemnització en cas d'accident de la dona. Les dones no reben punts pels fills, ni poden incloure's dins la carència. I mentre l'home reb un plus si la seva dona no treballa fora de casa, les dones no reben res si el marit no treballa ni té Seguretat Social, excepte en cas d'incapacitat total i permanent.

- Perquè, quan el nostre fill o filla es posen malalts, es suposa que hem de ser nosaltres les que demanem la baixa, de la mateixa manera que quan acabem de tenir un fill, es suposa que la reducció de jornada per cuidar l'infant solament l'hem de gaudir les dones. En aquest sentit, s'ha de celebrar la conquesta obtinguda al recent signat conveni de SEAT, que permet fer ús de la reducció de jornada pel neixament d'un fill al pare o a la mare, indistintament.

Però, a qui beneficia aquesta situació en la que ens trobem les dones, qui és el nostre més gran enemic i contra qui hem de dirigir la nostra lluita?

Nosaltres pensem que els responsables de tot això són la burgesia i el sistema capitalista, aquí representats pel govern UCD, que vol fer pagar a la classe treballadora, en aquest cas a les dones, els efectes de la crisi, caient en greus contradiccions. D'una banda, quan necessita ma d'obra barata per enriquir-se, contrata les dones i les paga pitjor. Això ajuda a mantenir als burgesos. Però, en època de crisi, com ara, envia les dones altra cop a la llar i

així també assegura la continuïtat de la família com a lloc de consum i de submissió de les dones i els joves. Dins d'aquesta, la dona compleix a la perfecció els papers que se l'hi donen: de reproductora al anar portant al món més treballadors i treballadores que, treballant, aniran mantenint a la burgesia i consumint, individualment i en família, el que ella mateixa han produït. De transmissora ideològica, juntament amb l'església, els mitjans de comunicació, etc... que van acostumant als treballadors a acceptar la dominació, l'explotació i transmeten el paper de "mascle", pare de família, dur, fort, front els fills i la dona, en el seu paper de submissió, establint relacions de jerarquia, de superiors i inferiors, d'explotats i explotadors, d'opresors i d'oprimides que venen a ser un mirall del que és el sistema burgès.

I malgrat això, no és natural que les dones siguin febles, sentimentals, i els homes durs, forts. A uns i a les altres els han ensenyat a ser-ho.

Les dones formem part de la classe obrera i tenim un lloc en la lluita contra la burgesia i els empresaris, però els treballadors han d'entendre que perquè la victòria sigui total, hem de lluitar tots junts per tots i per totes les reivindicacions pendents. Si les dones i els joves estant més fotuts, la seva lluita ha de ser la de tots per ser més contra l'enemic.

Per això:

PER L'INDEPENDÈNCIA ECONÒMICA DE LES DONES !

- Exigim un lloc de treball per a totes les dones. Denunciem tots els acomiadaments pel fet de ser dones, com és el cas de Isabel Muñoz i Petra Gijón, dues treballadores acomiadades perquè estaven embarassades i això era "anti-estètic". En lloc d'acceptar els acomiadaments, hem d'exigir la distribució de les hores de treball entre els treballadors i treballadores disponibles. No permetrem que cap dona perdi el seu lloc de treball i exigirem la creació de nous llocs, ja que, potencialment, el número de parats no és real; hi ha 8 milions de dones de "profesión sus labores" que són treballadores i per tant, aturades.

- Exigim que les condicions de treball i d'accés al mateix reflexin una igualtat amb els treballadors i això implica, l'eliminació de totes aquelles normes protectores que, de fet, són discriminatòries per les dones, però conservant aquelles que són positives tant pels homes com per les dones:

- Fora l'article que impedeix a les dones realitzar certs treballs "perillosos". Si ho són, també s'ha d'impedir que els realitzin els treballadors.
- Que la duració del permís per maternitat es faci segons criteris de salut. Tenir un fill no és cap malaltia, però els efectes de l'embaràs, varius, pressió, pèrdues, etc., poden aconsellar més o menys temps. Cada dona

és un cas, segons la complexió i la seva salut en general.

- Que la reducció de jornada per la cura del nen o nena la pugui demanar tant el pare com la mare, durant 120 dies i al 100% remunerada, de la mateixa manera que les baixes per malaltia dels fills.
- La dot ha de desaparèixer.
- Que la edat de jubilació sigui la mateixa per a homes i dones, als 55 o més tard i que, en tot cas, sigui voluntari agafar-la.
- Que totes les treballadores puguin incloure dins la cartilla del SOE als fills i al marit quan depenen d'ella.
- El treball a domicili ha de desaparèixer, però mentrestant aquestes treballadores (igual que les que fan mitja jornada) ha de ser reconegudes com a tals i, per tant, tenir els mateixos drets que tothom: Seguretat Social, etc.
- Que s'investigui que s'en han fet dels diners que les treballadores hem cotitzat des de 1956 i que no han passat al fons de pensions, perquè no tenim dret al mateix.

Però, perquè aquest dret a un lloc de treball sigui real i en igualtat de condicions amb els altres treballadors, les dones hem d'aconseguir moltes més coses:

PER L'IGUALTAT DE LES DONES DINS LA FORMACIÓ PROFESSIONAL I ESCOLAR !

- Exigim el dret a la mateixa formació professional, dins tots els rams perquè no es puguin justificar sous diferents segons les categories i els rams.
- Exigim la formació permanent de les dones, amb cursos de recuperació en cas de les dones que han estat molt de temps sense treballar.
- Que els llibres de text dels nens i nenes a l'escola siguin revisats per tal de que no continuïn potenciant els caràcters "masculí", de home, fort, segur, etc., i "femení" de dona, feble, sentimental, etc., els quals la fan acceptar amb naturalitat que el seu lloc està a la llar i no en el treball.

Però el concepte de dona treballadora no acaba aquí. Totes les dones, tant si treballen fora de casa com no, es veuen obligades a encarregar-se del treball domèstic, que és un treball útil al conjunt de la societat. Per tant, és el conjunt de la societat que l'ha d'assumir, col·lectivament i de manera progressiva. Mentrestant, les tasques domèstiques haurien de repartir-se entre totes les persones que formen la unitat familiar.

PER UNS EQUIPAMENTS COLECTIUS, PÚBLICS, GRATUÏTS I DE QUALITAT !

- Hem d'exigir guarderies, als barris, les 24 hores del dia, i gratuïtes i que el decret del Ministerio de Trabajo, pel qual es concedeixen subvencions a les empreses amb treballadores amb fills o treballadors que no tenen ningú per cuidar-los, es reformi i es faci extensible a totes les empreses i pels fills de treballadors.
- Exigim més escoles perquè els infants no estiguin solament a càrrec de la mare, amb una educació i formació única, pública, gratuïta, no discriminatòria entre sexes, pluralista i catalana, al servei dels treballadors i treballadores.
- Que s'obrin més hospitals i centres d'espai de vells, perquè no sigui la dona la que tingui que assumir la cura dels malalts o vells.
- En la perspectiva de socialitzar totes les tasques que fins ara s'han anat fent dins la família, s'han d'impulsar serveis públics de rentadores, menjadores, etc.

PEL DRET A DISPOSAR DEL PROPÍ COS I A UNA SEXUALITAT LLIBRE !

- Perquè, en aquesta societat, les dones patim permanent violències físiques

ques i verbals de tot tipus. És el cas dels empresaris que, a més a més d'acomodar-nos, es permeten el luxe de pegar-nos, com a la companya de Cremusa. És el cas de les constants violacions i agressions al carrer, al metro, al entrar i sortir de la feina.

Totes aquestes són manifestacions que tenen una mateixa arrel: la consideració de que les dones són objectes sexuals passius a disposició dels homes, en general, o del home "al qual perteneixen" en particular. Davant d'això, les dones defensem qualsevol tipus de violacions i agressions sexuals, a fi i a compte de que siguin reconegudes com crims contra la dona. Al mateix temps, proclamem la nostre capacitat de plaer sexual, basada en una sexualitat pròpia i autònoma. En aquest sentit, defensem el dret de totes les persones a organitzar lliurement llurs relacions i vida sexual i molt concretament, el dret a ser lesbiana, a viure i aparèixer com a tal.

PER UNA MATERNITAT LLIUREMENT DESITJADA !

— Hem de tenir un servei d'informació sexual i sobre mitjans de contracepció a fi i a compte de poder tenir fills com i quan volem, sense perill de quedar embarassada. Ara como ara no hi ha cap mitjà completament segur i per tant, hem d'exigir investigacions al respecte perquè surtin al mercat els millors i menys perillosos per les dones, denunciant els monopolis farmacèutics que retrasen la sortida.

— Hem d'exigir anticonceptius lliures i gratuïts dins la Seguretat Social, sense discriminació d'edat ni estat civil, però amb revisió ginecològica a les empreses o en els ambulatoris dels barris, prèvia.

— Si tots els demés mitjans han fallat, les dones hem de tenir el dret d'interrompre l'embaràs (avortament), com a últim recurs de contracepció és un dret de les dones i ha de ser realitzat en les millors condicions higièniques i mèdiques. Ha de ser lliure i gratuït, sense discriminacions i a petició única de la dona.

Però, per a poder ser una treballadora i una persona en igualtat de condicions dins la societat hem de lluitar:

PER UNA IGUALTAT TOTAL DELS HOMES I LES DONES A NIVELL DE LEGISLACIÓ !

PER UNA CONSTITUCIÓ QUE DEFENSI ELS DRETS DE LES DONES !

— Per l'abolició de la "Ley de Peligrosidad Social" que tenci a les prostitutes i lesbianes.

— Per la despenalització real de l'adulteri, ja que segons la que s'ha otorgat ara encara pot implicar denuncia i condemna, i la de l'avortament.

— Per una patria potestat compartida, al menys pel que fa la vassant positiva de la patria potestad que és la protecció i cura dels nens.

— Contra tota la legislació que discrimina a la mare soltera i l'abolició del llibre de família.

En positiu, de cara a la constitució hem de lluitar per una que defensi els nostres drets, amb una igualtat legal i administrativa sense discriminació de sexe o estat civil, amb una llei de divorci que possibiliti automàticament aquest dret amb la petició de qualsevol de les parts i sense investigació de culpabilitat, considerant la situació de la dona que es divorcia i assegurant la seva situació econòmica i formació professional. També hem d'exigir, una legalització de l'avortament en forma de llei i en els termes abans esmentats.

Aquestes són les reivindicacions que les dones treballadores tenim pendents, aquí a Catalunya, i arreu de l'estat espanyol i per les que s'ha lluitat i encara s'ha de lluitar arreu del món. Per tot això, el 8 de març ha de ser una jornada de les dones treballadores, mestresses de casa, etc., perquè represen-

ten la immensa majoria de dones compromeses en un combat adreçat contra un sistema capitalista i masclista. En aquest sentit, les dones de la burgesia també tenen un lloc en aquesta lluita com a dones, però no com a classe perquè la lluita per l'alliberament total de totes les dones va adreçada contra la burgesia.

En aquest sentit, també, és una jornada de la classe obrera en el seu conjunt. I això és bàsic per la unitat de la mateixa. No serà possible una victòria completa i real de la classe obrera si les dones no ens incorporem a la lluita i no ho farem del tot fins que els treballadors i tot el poble de Catalunya assumeixin com a seves les reivindicacions que les dones tenim pendents. El 1er de maig, és el dia de la classe obrera. El dia 8 de març també ha de ser un dia de lluita de la classe obrera per a lluitar contra l'opressió de la dona i per les reivindicacions de la dona treballadora.

TREBALLADORA, TREBALLADOR! fés d'aquest dia el teu dia de lluita. Informa i explica en que consisteix aqueste dia en el teu lloc de treball, a la teva secció sindical, a les assemblees, en el teu barri, escola...

La L.C.R. us convoca a tots els actes que la Coordinadora Feminista de Barcelona ha organitzat. I es compromet en aquesta lluita.

Barcelona, 8 de març de 1978.

Secretariat Nacional de Catalunya de la
Lliga Comunista Revolucionària
(IV Internacional)

